

264

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 sierpnia 1968 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji (Nr 124) dotyczącej badania lekarskiego
zdolności młodocianych do pracy pod ziemią w kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 6 Konwencji (Nr 124) dotyczącej badania lekarskiego zdolności młodocianych do pracy pod ziemią w kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1965 r. na czterdziestej dziewiątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, złożony został dnia 26 czerwca 1968 r. Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dokument ratyfikacji przez Polskę powyższej Konwencji, która weszła w życie dnia 13 grudnia 1967 r. Zgodnie z art. 7 ust. 3 tej Konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Polski dnia 26 czerwca 1969 roku.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w niżej podanych datach zarejestrowane zostały przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy ratyfikacje tej Konwencji przez następujące państwa:

Jordanię	dnia 6 czerwca	1966 r.
Wielką Brytanię	dnia 13 grudnia	1966 r.
Cypr	dnia 18 stycznia	1967 r.
Zambię	dnia 10 marca	1967 r.
Tunezję	dnia 3 maja	1967 r.
Ugandę	dnia 23 czerwca	1967 r.
Paragwaj	dnia 10 lipca	1967 r.
Republikę Malgaską	dnia 23 października	1967 r.
Węgry	dnia 8 czerwca	1968 r.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 wymienionej Konwencji weszła ona w życie lub wejdzie ona w życie w stosunku do powyższych państw po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania ratyfikacji przez nie tej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kruczkowski

265

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1968 r.

w sprawie najniższej podstawy wymiaru renty z tytułu wypadku przy pracy
oraz przyjmowania do podstawy wymiaru zarobków zryczałtowanych.

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Najniższą podstawę wymiaru rent inwalidzkich i rodzinnych przewidzianych w ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) stanowi:

- 1) w razie inwalidztwa lub śmierci pracownika wskutek wypadku przy pracy w czasie zatrudnienia wykonywanego na podstawie umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy — półtorakrotny zarobek miesięczny przysługujący w ostatnim roku odbywania wstępnego stażu pracy w danym zawodzie, nie mniej jednak niż 1500 zł; wysokość tego zarobku stwierdza kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową;
- 2) w razie inwalidztwa lub śmierci pracownika wskutek wypadku przy pracy w czasie zatrudnienia wykonywanego na innej podstawie niż określona w pkt 1:
 - a) półtorakrotny zarobek miesięczny ustalony w gospodarce uspołecznionej dla najniżej zarabiających w

okresie, z którego zarobki przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru renty,

- b) odpowiednia część zarobku wymienionego pod lit. a), jeżeli zatrudnienie wykonywane było w niepełnym wymiarze godzin, przy czym w razie wykonywania równocześnie dwóch lub więcej zatrudnień bierze się pod uwagę łączny zarobek.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się również, gdy wypadek przy pracy nastąpił w ciągu 3 lat po odbyciu wstępnego stażu pracy, jeżeli jest to korzystniejsze dla pracownika.

§ 2. Dla pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej, dla których odrębne przepisy określają jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne kwoty ryczałtowe, kwoty te przyjmuje się jako podstawę wymiaru rent, o których mowa w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz